

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA RĒZEKNES TIESU NAMS

Lietas Nr.A420386214
Lietas arhīva Nr.A42-01060-15

S P R I E D U
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rēzeknē 2015.gada 20.martā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis S.Linkevičs,

piedaloties pieteicējam /pers.A/, atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Nodrošinājuma valsts aģentūras pārstāvim /pers.L/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc /pers.A/ pieteikuma par Nodrošinājuma valsts aģentūras 2014.gada 18.septembra lēmuma Nr.17-3/10688 atcelšanu daļā par administratīvā pārkāpuma lietā izņemtās mantas nodošanas glabāšanā, glabāšanas un konfiskācijas izdevumu 2032,95 euro apmērā piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] Nodrošinājuma valsts aģentūras Izdevumu piedziņas nodaļas vadītājs 2014.gada 18.jūlijā pieņēma lēmumu Nr.17-15/7595 (turpmāk – Sākotnējais lēmums), ar kuru /pers.A/ (turpmāk arī – pieteicējs) uzlika pienākumu segt izdevumus 2061,87 euro apmērā par administratīvā pārkāpuma lietā izņemto benzīnu 160 litri nodošanu glabāšanā un glabāšanu un transportlīdzekļa /TL marka/, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ (turpmāk – Transportlīdzeklis), evakuāciju, nodošanu glabāšanā un glabāšanu.

Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, pieteicējs to apstrīdēja Nodrošinājuma valsts aģentūras direktoram

Nodrošinājuma valsts aģentūra ar 2014.gada 18.septembra lēmumu Nr.17-3/10688 (turpmāk – Lēmums) nolēma atstāt negrozītu Sākotnējo lēmumu daļā par pienākuma uzlikšanu segt izdevumus pieteicējam 2032,95 euro apmērā par administratīvā pārkāpuma lietā izņemtās mantas nodošanas glabāšanā, glabāšanu un konfiskāciju.

Lēmums pamatots ar sekojošiem argumentiem

[1.1] Nodrošinājuma valsts aģentūra (turpmāk – NVA vai aģentūra), pamatojoties uz Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonas 2010.gada 10.novembra lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietā izņemtās mantas un dokumentu nodošanu glabāšanā un atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK vai Kodekss) 257.panta pirmajai daļai, 2010.gada 24.novembrī pieņēma glabāšanā administratīvā pārkāpuma lietā izņemto šķidrumu ar benzīnam raksturīgu smaku (160 litri) un Transportlīdzekli (turpmāk arī - izņemtā manta), sastādot izņemtās mantas pieņemšanas un nodošanas aktu Nr.008086.

Valsts ieņēmumu dienesta amatpersona 2011.gada 24.janvārī pieņēma lēmumu Nr.F52-BN001755 par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības un atzina pieteicēju par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, atbildība par kuru ir noteikta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 201.¹² pantā, piemērojot naudas sodu LVL 60,00 (sešdesmit lati un 00 santīmi) apmērā un konfiscējot izņemtos 160 litrus benzīna. Ar minēto lēmumu tika nolēmts Transportlīdzekli ar reģistrācijas apliecību un aizdedzes atslēgām atgriezt pieteicējam.

[1.2] Līdz ar to aģentūra, pamatojoties uz Ministru kabineta 2010.gada 7.decembra noteikumu Nr.1098 „Noteikumi par rīcību ar administratīvo pārkāpumu lietās izņemto mantu un dokumentiem” (turpmāk - Noteikumi Nr.1098) 26.punktu un Ministru kabineta 2013.gada 26.novembra noteikumu Nr. 1354 „Kārtība, kādā veicama valstij piekritis mantas uzskaitē, novērtēšana, realizācija, nodošana bez maksas, iznīcināšana un realizācijas ieņēmumu ieskaitīšana valsts budžetā”, kuri ir spēkā no 2014.gada 1.janvāra, (turpmāk - Noteikumi Nr.1354) 2. un 10.punktu, nodeva Valsts ieņēmumu dienestam izņemto mantu 160 litrus benzīna 2012.gada 26.aprīlī, sastādot Valstij piekritis mantas pieņemšanas un nodošanas aktu.

Atbilstoši Sākotnējam lēmumam par piedzenamo izdevumu apmēru, pieteicējam tika noteikts segt izdevumu apmēru par administratīvā pārkāpuma lietā izņemtās mantas nodošanu glabāšanā, glabāšanu un konfiskāciju kopsummā 2061,87 euro.

[1.3] Izvērtējot Sākotnējā lēmuma pamatotību un atbilstību normatīvajam regulējumam, aģentūra secina:

[1.3.1] LAPK 257.panta astotā daļa nosaka, ka persona, kurai uzlikts administratīvais sods, Ministru kabineta noteiktā kārtībā un apmērā sedz izdevumus, kas radušies sakarā ar administratīvā pārkāpuma lietā izņemtās mantas un dokumentu nodošanu glabāšanā, glabāšanu un realizēšanu. Saskaņā ar Noteikumu Nr.1098 71.punktu, persona, kurai administratīvā pārkāpuma lietā ir piemērots sods, sedz izdevumus, kas radušies sakarā ar administratīvā pārkāpuma lietā izņemtās mantas vai dokumenta nodošanu glabāšanā, glabāšanu vai iznīcināšanu.

Līdz ar to, iestāde norāda, ka ir pamatoti piedzīt no pieteicēja izņemtās mantas pieņemšanas un konfiskācijas izdevumus atbilstoši izdevumu aprēķinam, saskaņā ar Noteikumu Nr.1098 73.punktu, kas nosaka, ja ar izņemtās mantas vai dokumenta nodošanu glabāšanā, glabāšanu vai iznīcināšanu saistīto izdevumu apmērs nav minēts šo noteikumu 4.pielikumā, to aprēķina atbilstoši faktiskajām izmaksām.

Atbilstoši izdevumu aprēķinam izņemtās mantas pieņemšanas izdevumus sastāda transportlīdzekļa pārvietošanas izdevumi, atbilstoši komersanta sastādītajam aprēķinam, kā arī transportlīdzekļa pieņemšanas procesā iesaistītā aģentūras darbinieka darba apmaksa. Izņemtās mantas konfiskācijas

izdevumos ietilpst aģentūras transportlīdzekļu izmantošanas izdevumi, kā arī iesaistīto darbinieku darba apmaksa.

[1.3.2] Ja rakstveida administratīvo aktu sūta pa pastu, uzskatāms, ka administratīvais akts adresātam paziņots septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā. Tādējādi prezumējams, ka pieteicējam 2011.gada 24.janvāra lēmums tika paziņots 2011.gada 31.janvārī. Minētajā lēmumā norādīts, ka pieteicējs to var apstrīdēt mēneša laikā no tā paziņošanas dienas. Attiecīgi secināms, ka pieteicējs varēja apstrīdēt Valsts ieņēmumu dienesta lēmumu līdz 2011.gada 28.februārim. Tādējādi, ievērojot Noteikumu Nr.315 5.punktā un 12.punktā noteiktos termiņus, aģentūrai bija jānodod Valsts ieņēmumu dienestam izņemtā konfiscētā manta ne vēlāk kā līdz 2011.gada 14.martam.

Attiecīgi secināms, ka laika periods, par kuru pieteicējam aprēķināti izņemtās mantas - šķidrumu ar benzīnam raksturīgu smaku (160 litri), glabāšanas izdevumi, ir aprēķināti korekti, ievērojot normatīvo aktu prasības un nav grozāms.

[1.3.3] Atbilstoši Noteikumu Nr.869 pielikuma 1.1.apakšpunktā noteiktajam glabāšanas maksa par administratīvā pārkāpuma lietā izņemtā transportlīdzekļa glabāšanu ir LVL 8,00 (astoņi lati un 00 santīmi) par vienu diennakti. Atbilstoši Noteikumu Nr.1098 4.pielikumam izdevumu apmērs par administratīvā pārkāpuma lietā izņemtā transportlīdzekļa glabāšanu ir LVL 8,00 (astoņi lati un 00 santīmi) par diennakti.

Attiecīgi pieteicējam ir aprēķināmi glabāšanas izdevumi par transportlīdzekļa glabāšanu no 2010.gada 24.novembra līdz 2011.gada 17.martam - par 114 diennaktīm, kas sastāda LVL 912,00 jeb 1297,66 euro.

[1.3.4] Noteikumu Nr.869 pielikuma 1.4.apakšpunkts nosaka, ka par izņemtās mantas glabāšanu teritorijā (par teritorijas 1 m²) par diennakti ir aprēķināmi izdevumi LVL 0,06 apmērā. Tā kā izdevumu aprēķinā par mērvienību ir izmantots kubikmetrs (m³), kā arī nav piemērots izdevumu apmērs par mērvienību LVL 0,06, aģentūra secina, ka izdevumu aprēķins nav sastādīts atbilstoši normatīvo aktu prasībām un par laika periodu, kad spēkā ir Noteikumi Nr.869, t.i., no 2010.gada 24.novembra līdz 2010.gada 11.decembrim (18 diennaktis), ir atceļams daļā par izņemtās mantas - šķidruma ar benzīnam raksturīgu smaku, izdevumu apmaksu.

Savukārt, atbilstoši Noteikumu Nr.1098 4.pielikuma 1.4.apakšpunktam ir nosakāmi izdevumi izņemtās mantas glabāšanai aģentūras vai atbildīgās institūcijas teritorijā. Atbilstoši Noteikumu Nr.1098 1.2.apakšpunktam atbildīgā institūcija ir institūcija, kurai ir tiesības pieņemt lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, vai tiesa.

Tādējādi secināms, ka ar Noteikumu Nr.1098 spēkā stāšanos (2010.gada 11.decembris), izņemtās mantas glabāšana pie komersanta ir pieskaitāma atbilstoši Noteikumu Nr.1098 73.punktam tiem izdevumiem, kas nav minēti šo noteikumu 4.pielikumā, un attiecīgi ir aprēķināmi atbilstoši faktiskajām izmaksām - konkrētajā gadījumā atbilstoši komersanta piedāvātajiem rēķiniem.

Ņemot vērā šajā punktā konstatēto, izdevumu aprēķins par šķidruma ar benzīnam raksturīgu smaku glabāšanu par periodu no 2010.gada 24.novembra līdz 2011.gada 28.februārim (97 diennaktis) ir samazināms par 18 diennaktīm - par laika periodu no 2010.gada 24.novembra līdz 2010.gada 11.decembrim. Attiecīgi, ievērojot, ka par 97 diennaktīm ir aprēķināti 93,99 euro, samazinot aprēķinu periodu par 18 diennaktīm, pieteicējam ir aprēķināmi izdevumi par 79 diennaktīm, kas sastāda 76,55 euro.

[1.4] Attiecība uz iesniegumā minēto, ka Valsts ieņēmumu dienests ilgstoši nepieņēma lēmumu par pieteicēja saukšanu pie administratīvā atbildības un nerisināja jautājumu par transportlīdzekļa atgriešanu norādāms, ka aģentūras kompetencē neietilpst Valsts ieņēmumu dienesta darbību tiesiskuma izvērtēšana lēmumu administratīvo pārkāpumu lietās pieņemšanas procesā. Vienlaikus konstatējams, ka aģentūra sagatavoja atbildi uz I.P 2011.gada 28.februārī reģistrēto iesniegumu 2011.gada 14.martā, tādējādi ievērojot Iesniegumu likuma nosacījumus par atbildēšanas uz iesniegumu termiņiem.

[1.5] Attiecībā uz iesniegumā norādīto, ka glabāšanas izdevumi tiek piemēroti par tiem pašiem notikumiem, kādēļ ir piemērots administratīvais sods, līdz ar to glabāšanas izdevumu pieprasīšana tādā apmērā un uz konkrētajiem to veidošanās un aprēķināšanas pamatiem ir dubultās sodīšanas aizlieguma (*ne bis in idem*) principa pārkāpums, vēršama uzmanība, ka dubultās sodīšanas aizlieguma (*ne bis in idem*) princips administratīvo pārkāpumu lietās tiek pārkāpts gadījumā, ja personai par vienu un to pašu pārkāpumu ir spēkā vairāki administratīvie sodi (*sk. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008. gada 4.aprīļa spriedumu lietā Nr.115036606*). Aģentūras Lēmums nav lēmums par soda uzlikšanu administratīvā pārkāpuma lietā, bet gan atsevišķs pārvaldes lēmums (administratīvais akts), ko aģentūra ir pieņēmusi saistībā ar normatīvajos aktos noteikto pieteicēja pienākumu segt izņemtās mantas nodošanas glabāšanā un glabāšanas izdevumus.

[2] 2014.gada 21.oktobrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts /pers.A/ pieteikums par Lēmuma atceļšanu daļā par administratīvā pārkāpuma lietā izņemtās mantas nodošanas glabāšanā, glabāšanas un konfiskācijas izdevumu 2032,95 euro apmērā piedziņu.

Pieteikums pamatots ar sekojošiem argumentiem.

[2.1] Pieteicējs uzskata, ka Transportlīdzeklis īpašniecei tika atgriezts tikai 2011.gada 17.martā valsts amatpersonu pienākumu nepildīšanas rezultātā.

[2.2] Pieteicējs norāda, ka aprēķinā nesaprotamu iemeslu dēļ tika norādītas divas vienādas pozīcijas „uzskaites speciālists”, kurš strādāja kopā 30 stundas uzskaitot, aizturēto preci, no tāda laika patēriņa rodas iespaids, ka uzskaites speciālist pieņemot degvielu to uzskaitīja pārbaudot un skaitīja katru degvielas pili, jo tikai tad ar loģikas likumiem var izskaidrot, kāpēc viņam uzskaitē bija vajadzīgas 30 stundas. Loģiski rodas jautājums, vai tiešām šis speciālist šajā laika posmā ir pieņēmis tikai šo no pieteicēja izņemto preci, un vai tiešām darba samaksa veidojas no šīs piedzenamās summas un vai tā visa viņam ir samaksāta.

[2.3] Ņemot vērā minēto, pieteicējs uzskata, ka aģentūras amatpersona nav vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētījusi visus lietas apstākļus un iesniegumā norādītos argumentus. Līdz ar ko administratīvais akts ir pamatots tikai ar subjektīvo viedokli, un tādēļ ir nepamatots un atceļams.

[3] 2014.gada 10.novembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemti Nodrošinājuma valsts aģentūras paskaidrojumi par pieteikumu. Nodrošinājuma valsts aģentūra pieteikumu neatzīst, balstoties uz pārsūdzētajā Lēmumā norādītajiem apsvērumiem.

[4] Pieteicējs tiesas sēdē prasījumu uzturēja, atsaucoties uz pieteikumā tiesai norādītajiem argumentiem.

Tiesas sēdē atbildētāja pusē pieaicinātās iestādes pārstāve pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Sākotnējā lēmumā un Lēmumā norādītajiem motīviem, papildus norādot, ka aģentūras kompetencē neietilpst Valsts ieņēmumu dienesta darbību tiesiskuma izvērtēšana lēmumu administratīvo pārkāpumu lietās pieņemšanas procesā.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums ir daļēji apmierināms.

[6] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējam 2010.gada 10.novembrī administratīvā pārkāpuma lietas Nr.F52-BN001755 ietvaros izņemtas mantas - Transportlīdzeklis, tā reģistrācijas apliecība Nr./numurs/ un aizdedzes atslēga, kā arī 160 litri šķidruma ar benzīnam raksturīgu smaku. Lietā nav strīda

par to, ka ar Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonas 2011.gada 24.janvāra lēmumu Nr.F52-BN001755 nolēms konfiscēt izņemtos 160 litrus šķidruma ar benzīnam raksturīgu smaku un nolēms Transportlīdzekli ar reģistrācijas apliecību un aizdedzes atslēgām atgriezt pieteicējam. Lietā nav strīda arī par to, ka šis pieteicējam izņemtās mantas Aģentūrā pieņemtās glabāšanā 2010.gada 24.novembrī un glabātas attiecīgi līdz 2011.gada 14.martam (šķidrums ar benzīnam raksturīgu smaku) un 2011.gada 17.martam (Transportlīdzeklis).

Lietā strīds ir par to, vai Aģentūra pamatoti pieteicējam aprēķinājusi izdevumus par viņam izņemto šķidruma ar benzīnam raksturīgu smaku un Transportlīdzekļa nodošanu glabāšanai un glabāšanu attiecīgi līdz 2011.gada 14.martam (šķidrums ar benzīnam raksturīgu smaku) un 2011.gada 17.martam (Transportlīdzeklis).

[7] LAPK 257.panta astotā daļa noteic, ka persona, kurai uzlikts administratīvais sods, Ministru kabineta noteiktā kārtībā un apmērā sedz izdevumus, kas radušies sakarā ar administratīvā pārkāpuma lietā izņemtās mantas un dokumentu nodošanu glabāšanā, glabāšanu un iznīcināšanu.

Ministru kabineta 2010.gada 7.decembra noteikumu Nr.1098 „Noteikumi par rīcību ar administratīvo pārkāpumu lietās izņemto mantu un dokumentiem” (turpmāk – Noteikumi Nr.1098; *spēkā no 2010.gada 11.decembra*) 71.punkts noteic, ka persona, kurai administratīvā pārkāpuma lietā ir piemērots sods, sedz izdevumus, kas radušies sakarā ar administratīvā pārkāpuma lietā izņemtās mantas vai dokumenta nodošanu glabāšanā, glabāšanu vai iznīcināšanu.

Saskaņā ar Noteikumu Nr.1098. 77.punktu, ja persona, kurai administratīvā pārkāpuma lietā uzlikts sods, mēneša laikā no dienas, kad stājies spēkā lēmums par administratīvā soda uzlikšanu, kurā izņemts jautājums par rīcību ar izņemto mantu vai dokumentiem, labprātīgi nesedz attiecīgos izdevumus, aģentūras vai atbildīgās institūcijas, kurai ir radušies izdevumi sakarā ar izņemto mantu vai dokumentu, amatpersona pieņem lēmumu par izdevumu samaksu, lēmumā ietverot brīdinājumu par lēmuma piespiedu izpildi.

No iepriekš minētajām tiesību normām izriet, ka izdevumi, kas rodas Nodrošinājuma valsts aģentūrai saistībā ar administratīvā pārkāpuma lietā izņemtā Transportlīdzekļa nogādāšanu un nodošanu glabāšanai, un glabāšanu, tiek piedzīti no personas, kurai administratīvo pārkāpumu lietā ir piemērots sods, ja iepriekš minētie izdevumi nav samaksāti labprātīgi. Glabāšanas izdevumu apmaksu var veikt jebkura persona, bet atbildība par izdevumu segšanu ir personai, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu un par to sodīta.

Līdz ar to konkrētajā gadījumā tieši pieteicēja pienākums ir segt izdevumus par viņam 2010.gada 10.novembrī izņemtā Transportlīdzekļa un šķidruma ar benzīnam raksturīgu smaku nogādāšanu glabāšanai un glabāšanu.

[8] Aģentūra uzlikusi par pienākumu pieteicējam segt izņemtās mantas nodošanas glabāšanā un glabāšanas izdevumus 2032,95 euro apmērā. Šo summu veido: 1) Transportlīdzekļa pārvietošanas izdevumi 241,72 euro; 2) pieņemšanā iesaistītā Aģentūras uzskaites speciālista darba apmaksu 153,16 euro; 3) Transportlīdzekļa glabāšanas izdevumi 1309,14 euro; 4) pieņemšanā izmantotās Aģentūras automašīnas izmaksas 127,63 euro; 5) nodošanā iesaistītā Aģentūras uzskaites speciālista darba apmaksu 23,56 euro; 6) nodošanā izmantotās Aģentūras automašīnas izmaksas 50,43 euro; 7) nodošanā izmantotās Aģentūras automašīnas vadītāja darba alga 19,52 euro; 8) šķidruma ar benzīnam raksturīgu smaku glabāšanas izdevumi 83,35 euro; 9) minētā šķidruma pieņemšanas izdevumi 25,10 euro 10) minētā šķidruma konfiskācijas izdevumi 10,81 euro.

Tādējādi tiesa turpmāk secīgi vērtēs, vai pieteicējam pamatoti uzlikts par pienākumu segt izdevumus minētajā apmērā.

[8.1] Noteikumu Nr.1098 72.punkts noteic, ka izdevumu apmēru par izņemtās mantas glabāšanu vai iznīcināšanu nosaka saskaņā ar šajos noteikumos noteikto izdevumu apmēru par administratīvā pārkāpuma lietā izņemtās mantas glabāšanu vai iznīcināšanu (4.pielikums). Savukārt minēto noteikumu 73.punkts noteic, ja ar izņemtās mantas vai dokumenta nodošanu glabāšanā, glabāšanu vai iznīcināšanu saistīto izdevumu apmērs nav minēts šo noteikumu 4.pielikumā, to aprēķina atbilstoši faktiskajām izmaksām.

Nemot vērā to, ka Noteikumu Nr.1098 4.pielikumā nav minēts izdevumu apmērs par izņemtās mantas vai dokumenta nodošanu glabāšanā, šo izdevumu apmērs aprēķināms atbilstoši faktiskajām izmaksām.

No izskatāmās lietas materiāliem ir konstatējams, ka SIA „?..?”, kas saskaņā ar vispārīgo vienošanos Nr.IeM NVA 2010/139 sniedz Aģentūrai transportlīdzekļu evakuācijas pakalpojumus, 2010.gada 2.decembrī sagatavojusi rēķinu Nr.75/2010, kurā cita starpā ietvertas arī Transportlīdzekļa pārvietošanas izmaksas no Terehovas robežkontroles punkta līdz Balviem 156 km x 0,90 Ls = 140,40 Ls (*lietas 43. un 44.lapa*), kas ir 199,77 euro apmērā. Izdevumu aprēķinā, secīgi arī Lēmumā Transportlīdzekļa pārvietošanas izdevumi norādīti 241,72 euro apmērā, kas neatbilst faktiskajām izmaksām. Līdz ar to tiesa secina, ka pieteicējam ir pienākums segt Transportlīdzekļa pārvietošanas izdevumus no Terehovas robežkontroles punkta līdz Balviem 199,77 euro apmērā.

[8.2] Pārbaudot, vai pieteicējam pamatoti aprēķināti izdevumi par pieņemšanā un nodošanā iesaistītā Aģentūras uzskaites speciālista darba apmaksu 176,72 euro (153,16 euro + 23,56 euro), tiesa konstatē, ka saskaņā ar Izdevumu aprēķinā Nr.1832-AL-2014 (*lietas 18.lapa*) norādīto, Aģentūras uzskaites speciālists, pieņemot un nododot izņemto Transportlīdzekli un 160 litrus šķidruma ar benzīnam raksturīgu smaku tika nodarbināts 30 stundas, proti, gandrīz pusotru diennakti.

Izvērtējot minēto informāciju par Aģentūras uzskaites speciālista, pieņemot un nododot izņemto Transportlīdzekli un 160 litrus šķidruma ar benzīnam raksturīgu smaku, nodarbināšanu, tiesa secina, ka Aģentūra ne Izdevumu aprēķinā, ne Lēmumā ne arī tiesas sēdē nav norādījusi (pamatojusi) minētā speciālista tik ilgo nodarbināšanu sakarā ar minētajiem pasākumiem, līdz ar to tiesa atzīst, ka Aģentūra nepamatoti noteikusi pieteicējam pienākumu segt izdevumus par izņemto preču pieņemšanā iesaistītā Aģentūras uzskaites speciālista darba apmaksu 176,72 euro apmērā un Lēmums šajā daļā atceļams kā nepamatots.

[8.3] Pārbaudot, vai pieteicējam pamatoti aprēķināti izdevumi par Transportlīdzekļa glabāšanu laika periodā no 2010.gada 24.novembra līdz 2011.gada 17.martam 1309,14 euro apmērā un izdevumi par 160 litrus šķidruma ar benzīnam raksturīgu smaku glabāšanu laika periodā no 2010.gada 24.novembra līdz 2011.gada 14.martam 76,55 euro apmērā, tiesa konstatē sekojošo.

[8.3.1] LAPK 257.panta pirmās daļas otrais teikums nosaka, ka izņemtās mantas un dokumentus līdz brīdim, kad stājas spēkā lēmums administratīvā pārkāpuma lietā (ja izdarīts administratīvais pārkāpums, kas paredzēts šā kodeksa 149.⁴ panta septītajā daļā, 149.⁵ panta piektajā daļā vai 149.¹⁵ pantā (izņemot sestajā daļā paredzēto pārkāpumu) līdz piemērotā naudas soda izpildei), institūcijas (amatpersonas), kurām ir tiesības izņemt mantas un dokumentus, nodod glabāšanā Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.

Minētā tiesību norma regulē situāciju, kad manta tiek izņemta un nodota glabāšanā pirms iestādes (amatpersonas) lēmuma pieņemšanas administratīvā pārkāpuma lietvedības ietvaros.

Rīcību ar izņemto mantu nosaka Noteikumi Nr.1098. Šo noteikumu 11.punkts paredz, ka izņemto mantu vai dokumentu, (...), ja to nevar glabāt kopā ar administratīvā pārkāpuma lietu vai atbildīgās institūcijas īpaši šim nolūkam paredzētajā telpā vai nožogotā teritorijā, atbildīgā institūcija ar lēmumu nodod glabāšanā NVA.

Minētās tiesību normas nosaka termiņu, līdz kuram ir glabājamas izņemtās mantas NVA. Vispārīgais princips ir, ka izņemtās mantas pirms iestādes (amatpersonas) lēmuma pieņemšanas administratīvā pārkāpuma lietvedības ietvaros NVA glabājamas no nodošanas brīža līdz brīdim, kad stājas

spēkā lēmuma administratīvā pārkāpuma lietā. Izņēmums no vispārējā principa ir paredzēts attiecībā uz 1) administratīvajām pārkāpuma lietām par nepakļaušanos tādas personas atkārtotai vai vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli (par bēgšanu), kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus, kā arī attiecībā uz 2) administratīvajām pārkāpuma lietām par transportlīdzekļu vadīšanu alkohola reibumā vai narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē. Šajās izņēmuma lietās izņemtās mantas NVA ir glabājamas no nodošanas brīža līdz brīdim, kad ir izpildīts piemērotais naudas sods administratīvajās pārkāpuma lietās.

Šim termiņam ir nozīme, nosakot personai maksājamos izdevumus par izņemtās mantas glabāšanu līdz lēmuma pieņemšanai administratīvā pārkāpuma lietvedībā.

Nav šaubu par termiņa sākuma atskaites punktu - mantas faktiskās nodošanas brīdis.

[8.3.2] Attiecībā uz šī termiņa beigu punktu vēsturiski līdz 2012.gada 1.novembra likuma „Grozījumi Administratīvā procesa likumā” spēkā stāšanās brīdim (2013.gada 1.janvāris) lēmums administratīvajā pārkāpuma lietā saskaņā ar LAPK 281.¹ panta pirmo daļu tika atzīts par administratīvo aktu. Līdz ar to līdz 2012.gada 14.jūnija grozījumiem LAPK viennozīmīgi varēja piemērot APL noteikto kārtību par lēmuma administratīvā pārkāpuma lietā spēkā stāšanos. Proti, APL 70.panta pirmā daļa paredzēja, ja ārējā normatīvajā aktā vai pašā administratīvajā aktā nav noteikts citādi, administratīvais akts stājas spēkā ar brīdi, kad tas paziņots adresātam. Arī pēc 2012.gada 14.jūnija grozījumiem LAPK, neskatoties, ka attiecībā uz lēmumiem administratīvajās pārkāpuma lietās jau tika piemēroti citi tiesvedības principi, APL 70.panta noteikums tiešā veidā bija pamats piemērot, jo APL nenoteica, ka lēmums administratīvā pārkāpuma lietā nav administratīvais akts.

Ar 2012.gada 1.novembra grozījumiem APL 1.pantā tika noteikts, ka administratīvais akts nav lēmums, kas pieņemts lietvedībā administratīvā pārkāpuma lietā. Līdz ar to no 2013.gada 1.janvāra APL normas tiešā veidā nav piemērojamas, kaut gan praksē atsevišķos jautājumos APL noteikumi arī pēc 2013.gada 1.janvāra tiek piemēroti administratīvā pārkāpuma lietvedībā.

Līdz ar to šī termiņa beigu punkts - administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtā lēmuma spēkā stāšanās, šobrīd spēkā esošajā LAPK redakcijā nav viennozīmīgi noteikts.

[8.3.3] Administratīvo pārkāpumu lietvedības tiesiskais regulējums šobrīd spēkā esošajā redakcijā vienlaicīgi satur gan noteiktas administratīvā procesa iezīmes, piemēram, lēmuma pārsūdzēšanas iestādes ietvaros, ar nolūku novērst zemākas iestādes pieļautās kļūdas, gan noteiktus kriminālprocesa principus, piemēram, attiecībā uz sodu piemērošanu, tiesvedības principiem u.c. Tās, ka likumdevējs ar negatīvo definīciju ir nošķīris lēmumu administratīvo pārkāpumu lietvedībā no administratīvā akta, nozīmē, ka lēmums administratīvo pārkāpumu lietvedībā pēc būtības atbilst visām administratīvā akta pazīmēm, tikai tā tiesiskuma pārbaude, it īpaši tiesvedības stadijā, ir veicama pēc citiem atšķirīgiem no administratīvā procesa principiem. Minētais nozīmē, ka lēmuma administratīvo pārkāpumu lietā daba, tā spēkā stāšanās, spēkā esamība un iedarbība uz adresātu joprojām ir pielīdzināma administratīvajam aktam.

Jāņem vērā, ka lēmuma pieņemšanas mērķis no valsts varas piespiedu mehānisma viedokļa ir radīt tiesisko pamatu, ar kura palīdzību valsts vara (iestādes, amatpersonas personā) iedarbojas uz normatīvo aktu pārkāpēju, radot noteiktas tiesiskās sekas par normatīvo aktu pārkāpumiem.

Saskaņā ar LAPK 291.panta pirmo daļu lēmums par administratīvā soda uzlikšanu ir izpildāms ar tā pieņemšanas brīdi, ja šajā kodeksā un citā likumdošanā nav noteikts citādi.

No minētās tiesību normas izriet pamatprincips, ka lēmumam administratīvā pārkāpuma lietā ir nekavējōša un tūlītēja iedarbība. Tas nozīmē, ka līdz ar tā pieņemšanu tas iegūst juridisku spēku kā valsts varas gribas izpausme, bet attiecībā uz sodīto personu (adresātu) tas iegūst juridisku spēku līdz ar brīdi, kad persona par to uzzina, jo ar uzzināšanas brīdi persona ir informēta par sodīšanas faktu un pienākumu izpildīt valsts gribu.

[8.3.4] LAPK 285.panta pirmā un trešā daļas nosaka, ka sūdzības iesniegšana aptur lēmuma par administratīvā soda uzlikšanu izpildi līdz sūdzības izskatīšanai, izņemot lēmumus par šā kodeksa 25.pantā (brīdinājums) un 29.pantā (personai piešķirto speciālo tiesību atņemšana) (ja lēmums saistīts ar transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu) paredzēto soda veidu piemērošanu, kā arī gadījumos, kad uzlikts naudas sods, ko iekasē administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietā. Savukārt sūdzības vai protesta iesniegšana neaptur lēmuma par administratīvā soda uzlikšanu izpildi lietās par administratīvajiem pārkāpumiem jūras transportā un vides aizsardzībā, ko izdarījis ārvalsts kuģa īpašnieks, berbouta fraktētājs vai operators, vai ārvalsts kuģa apkalpes loceklis.

No minētās tiesību normas netieši izriet, ka lēmums par administratīvā soda uzlikšanu, tāpat kā administratīvais akts, stājas spēkā ar tā paziņošanas brīdi, jo pretējā gadījumā nebūtu iespējams likumdevēja īpaši noteiktos lēmumus izpildīt pēc tā pieņemšanas. Viedoklis par lēmuma administratīvajā lietā spēkā stāšanās brīdi gūst apstiprinājumu arī Latvijas tiesu portālā publicētajā skaidrojumā par atskaites punktu minētā lēmuma pārsūdzēšanai tiesā. Proti, iestādes lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā divdesmit dienu laikā no tā spēkā stāšanās dienas.

Tādējādi var secināt, ka spēkā esošajā LAPK redakcijā personai izņemtā manta līdz lēmuma pieņemšanai administratīvajā pārkāpuma lietā ir uzglabājama līdz brīdim, kad attiecīgai lēmums ir paziņots administratīvi sodītajai personai.

[8.3.5] Noteikumu Nr.1098 71.punkts paredz, ka persona, kurai administratīvā pārkāpuma lietā ir piemērots sods, sedz izdevumus, kas radušies sakarā ar administratīvā pārkāpuma lietā izņemtās mantas vai dokumenta nodošanu glabāšanā, glabāšanu vai iznīcināšanu.

Līdz ar to, ja persona ar lēmumu ir administratīvi sodīta un tai pirms tam ir bijusi izņemta manta, kas glabājās NVA, tai ir pienākums segt attiecīgo izdevumus no mantas nodošanas brīža NVA rīcībā līdz brīdim, kad ir paziņots lēmums administratīvajā pārkāpuma lietā.

Jautājums par pienākumu segt izdevumus pēc lēmuma administratīvajā pārkāpuma lietā spēkā stāšanās ir atkarīgs no šajā lēmumā nolemtā par turpmāko rīcību ar šo mantu.

Saskaņā ar LAPK 274.¹ panta pirmo daļu lēmumā par administratīvā soda uzlikšanu vai lietvedības izbeigšanu var noteikt, ka:

- 1) pārkāpējam piederšie pārkāpuma izdarīšanas rīki ir konfiscējami;
- 2) vērtības un lietas, kuras iegūtas pārkāpuma izdarīšanas rezultātā vai kuras bijušas paredzētas vai lietotas pārkāpuma izdarīšanai, ir konfiscējamas vai atdodamas atpakaļ to īpašniekiem;
- 3) priekšmeti, kurus var iegūt tikai ar īpašām atļaujām, jārealizē likumā noteiktajā kārtībā, bet priekšmeti, kuriem nav nekādas materiālas vai citas vērtības un kurus nevar izmantot, jāiznīcina vai pēc ieinteresēto personu vai iestāžu lūguma šos priekšmetus var tām realizēt.

Ņemot vērā, ka pieteicējs ir vērsis uzmanību uz izdevumu atlīdzināšanas jautājumu mantas konfiskācijas gadījumā, tad no minētās tiesību normas nosacīti var atzīt, ka izņemtā manta ar lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā var būt konfiscēta vai atdota atpakaļ īpašniekam.

LAPK 28.pants nosaka, ka administratīvā pārkāpuma priekšmeta vai izdarīšanas rīka konfiskācija nozīmē tā piespiedu bezatlīdzības nodošanu valsts īpašumā (...). Tas nozīmē, ka ar lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā pēc būtības tiek izņemts jautājums par personas īpašuma tiesību (vai vismaz valdījuma) uz attiecīgo mantu atņemšanu vai saglabāšanu. Līdz ar to normatīvie akti nosaka atšķirīgu kārtību, kā tiek izpildīti attiecīgie lēmumi.

Kārtību, kā NVA rīkojas, saņemot lēmumu par izņemtās mantas atdošanu īpašniekam vai konfiskāciju, nosaka Noteikumi Nr.1098, kā arī Ministru kabineta 2006.gada 25.aprīļa noteikumi Nr.315 „Kārtība, kādā veicama valstij piekritīgās mantas uzskaitē, novērtēšana, realizācija, nodošana bez maksas, iznīcināšana un realizācijas ieņēmumu ieskaitīšana valsts budžetā” (turpmāk - Noteikumi Nr.315).

Saskaņā ar Noteikumiem Nr.1098 lēmumu par izņemtās mantas atdošanu īpašniekam izpilda NVA. Proti, NVA tās nodod īpašniekam un gadījumā, ja īpašnieks to atsakās izņemt vai neizņem, tad NVA tās iznīcina vai realizē.

Savukārt Noteikumu Nr.1098 26.punkts paredz, ja lēmums administratīvā pārkāpuma lietā paredz izņemtās mantas vai dokumenta konfiskāciju, atbildīgā institūcija NVA nosūta lēmuma norakstu vai kopiju divos eksemplāros un NVA piecu darbdienu laikā pēc lēmuma spēkā stāšanās par to rakstiski (arī elektroniski, nosūtot informāciju uz VID oficiālo e-pasta adresi) paziņo VID. NVA izņemto mantu vai dokumentu VID atdod normatīvajos aktos par rīcību ar valstij piekriņģo mantu noteiktajā kārtībā.

Noteikumu Nr.315 5.punkts nosaka, ka pēc iestādes lēmuma vai tiesas sprieduma saņemšanas par izņemtās mantas vai lietisko pierādījumu, vai izņemto dokumentu konfiskāciju NVA nekavējoties, bet ne vēlāk kā piecu darbdienu laikā:

1) rakstiski (arī elektroniski, nosūtot informāciju uz VID oficiālo e-pasta adresi) par to paziņo VID pēc mantas vai dokumentu atrašanās vietas;

2) mantu kopā ar izņemtās mantas vai lietisko pierādījumu aprakstes un novērtējuma aktu, ja līdz iestādes lēmuma vai tiesas sprieduma saņemšanai par izņemtās mantas vai lietisko pierādījumu konfiskāciju NVA ir veikusi izņemtās mantas vai lietisko pierādījumu novērtēšanu, vai dokumentus kopā ar izņemtās mantas un izņemto dokumentu pieņemšanas un nodošanas aktu un apliecinātu iestādes lēmuma vai tiesas sprieduma kopiju nodod VID pēc mantas vai dokumentu atrašanās vietas. Ja manta ir realizēta, NVA no depozītu konta pārskaita VID norādītajā valsts budžeta kontā ieņēmumus no tās realizācijas, kā arī iesniedz šajā apakšpunktā minētos dokumentus VID pēc NVA atrašanās vietas.

No minētā var secināt, kā ar lēmuma administratīvā pārkāpuma lietā par izņemtās mantas konfiskāciju spēkā stāšanos izņemtās mantas kļūst valstij piekriņģas, t.i., administratīvi sodītajai personai pēc būtības tiek atņemtas tiesības rīkoties ar izņemto mantu ar iespēju apstrīdēt attiecīgo lēmumu un uz laiku atlikt konfiskācijas izpildi. Savukārt NVA, saņemot no atbildīgās iestādes lēmumu, kas pieņemts administratīvā pārkāpuma lietā, ir pienākums nekavējoties, bet ne vēlāk kā piecu darbdienu laikā to nosūtīt VID turpmākai rīcībai.

[8.3.6] Gan minētās tiesību normas, gan VID prakse kā iestādes, kas piemēro šīs tiesību normas, nepārprotami liecina, ka konfiscētās mantas administratīvajā pārkāpuma lietā pēc lēmuma pieņemšanas tiek nodotas VID pārziņā, kas nodrošina tās turpmāko glabāšanu, t.sk. arī tad, kad lēmums administratīvajā pārkāpuma lietā ir pārsūdzēts. Tas nozīmē, ka, kaut arī teorētiski NVA saskaņā ar Noteikumu Nr.1098 71.punktu varētu aprēķināt izdevumus tikai par izņemtās mantas glabāšanu līdz brīdim, kad NVA ir saņēmusi atbildīgās iestādes lēmumu, tomēr NVA to darīt nedrīkst, ņemot vērā, ka ar lēmuma spēkā stāšanās brīdi izņemtā manta ir kļuvusi par valstij piekriņģo mantu (personai nav iespēju ar to rīkoties), par kuras glabāšanu persona vairāk nevar būt atbildīga pretēji tam, ja mantas ir atdodamas īpašniekam. Pieprasot segt izdevumus (0,16 euro dienā) par valstij piekriņģo mantu, persona, kas administratīvi sodīta ar mantas konfiskāciju, par savu pārsūdzības tiesību izmantošanu būtībā tiktu sodīta, ņemot vērā ilglaicīgos tiesvedības procesus. Šāda analizēto tiesību normu piemērošana neatbilstu ne LAPK mērķiem, ne arī tiesiskuma principam.

Turklāt ne Noteikumi Nr.1098, ne Noteikumi Nr.315 neparedz pienākumu un kārtību, kādā ar mantas konfiskāciju sodītajai personai jāatlīdzina izdevumi par konfiscētās mantas glabāšanu, līdz ar to, ievērojot publiskajās tiesības pastāvošo principu - atļauts ir tas, kas ir noteikts ar tiesību normām, NVA nav tiesiska pamata pieprasīt izdevumu atlīdzināšanu par konfiscētās mantas glabāšanu no personas, kas administratīvi sodīta ar mantas konfiskāciju.

Ņemot vērā minēto, atzīstams, ka jautājums par izdevumu segšanu, kas radušies sakarā ar administratīvā pārkāpuma lietā izņemtās mantas nodošanu glabāšanā un glabāšanu līdz lēmuma pieņemšanai administratīvā pārkāpuma lietā un glabāšanu pēc administratīvā pārkāpuma lietvedības ietvaros pieņemtā lēmuma par izņemtās mantas konfiskāciju ir pareizas tiesību normu piemērošanas ziņā.

[8.3.7] Pamatojoties uz iepriekšminēto, tiesa secina, ka atbildētāja pieteicējam nepamatoti aprēķināja izdevumus par 160 litriem šķidruma ar benzīnam raksturīgu smaku glabāšanu laika periodā no 2010.gada 24.novembra līdz 2011.gada 14.martam, jo 2011.gada 24.janvārī tika pieņemts lēmums par 160 litru šķidruma ar benzīnam raksturīgu smaku konfiskāciju, un minētā izņemtā manta ar konfiskāciju kļūst valstij piekriņģas, t.i., administratīvi sodītajai personai pēc būtības tiek atņemtas tiesības rīkoties ar izņemto mantu ar iespēju apstrīdēt attiecīgo lēmumu un uz laiku atlikt konfiskācijas izpildi un Lēmums šajā daļā ir prettiesisks un atceļams.

Līdz ar to tiesa secina, ka Lēmums daļā par 160 litru šķidruma ar benzīnam raksturīgu smaku glabāšanu laika periodā no 2011.gada 24.janvāra līdz 14.martam ir prettiesisks un atceļams, bet daļā par 160 litru šķidruma ar benzīnam raksturīgu smaku glabāšanu no 2010.gada 24.novembra līdz 2011.gada 23.janvārim ir tiesisks un pieteicējam nosakāms pienākums NVA segt izdevumus par 160 litru šķidruma ar benzīnam raksturīgu smaku laika periodā no 2010.gada 24.novembra līdz 2011.gada 23.janvārim 58,1 euro apmērā.

[8.3.8] Attiecībā par aprēķinātajiem izdevumiem par Transportlīdzekļa glabāšanu laika periodā no 2010.gada 24.novembra līdz 2011.gada 17.martam 1309,14 euro apmērā, tiesa secina, ka minētie izdevumi ir aprēķināti tiesiski un pieteicējam ir nosakāms pienākums atlīdzināt Aģentūrai minētos izdevumus.

No lietas materiāliem ir konstatējams, ka 2011.gada 24.janvāra lēmumu, ar kuru nolēms Transportlīdzekli atgriezt pieteicējam, pieteicējs saņēma uzreiz pēc lietas izskatīšanas un neveica nekādas darbības, lai saņemtu Transportlīdzekli. Transportlīdzeklis tika saņemts tikai pēc Aģentūras atgādījuma 2011.gada 14.martā (*lietas 37.lapa*), nereaģējot uz Aģentūras 2011.gada 8.februāra paziņojumu (*lietas 39.lapa*).

Tiesa arī noraida pieteicēja argumentus par to, ka Valsts ieņēmumu dienests vicinājās ar administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu. Minētos iebildumus bija jāizsaka pārsūdzot Valsts ieņēmumu dienesta 2011.gada 24.janvāra lēmumu, ko pieteicējs nebija darījis. Tiesa norāda, ka Aģentūras kompetencē neietilpst Valsts ieņēmumu dienesta darbību tiesiskuma izvērtēšana lēmumu administratīvo pārkāpumu lietās pieņemšanas procesā.

[8.4] Vienlaicīgi tiesa arī secina, ka Aģentūra nepamatoti uzlikusi par pienākumu pieteicējam segt izdevumus (konfiskācijas izdevumi) 10,81 euro apmērā, kas Aģentūrai radušies, kad pieteicējam izņemtos un jau valstij piekriņģos 160 litrus šķidruma ar benzīnam raksturīgu smaku Aģentūra nodevusi Valsts ieņēmumu dienestam. Tādējādi Lēmums ir atceļams arī šajā daļā.

[8.5] Pārbaudot, vai pieteicējam pamatoti aprēķināti izdevumi par pieņemšanā izmantoto Aģentūras automašīnu 127,63 euro apmērā; par nodošanā izmantoto Aģentūras automašīnu 50,43 euro apmērā; pieņemšanā un nodošanā izmantotās Aģentūras automašīnas vadītāja darba alga 27,8 euro apmērā un šķidruma ar benzīnam raksturīgu smaku pieņemšanas izdevumi 25,10 euro apmērā, tiesa secina, ka šīs izmaksas Aģentūra arī pamatoti uzlikusi par pienākumu segt pieteicējam un šajā daļā Lēmums ir pamatots un tiesību normām atbilstošs.

[9] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu. Savukārt saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 12.februāra noteikumu Nr.85 „Kārtība, kādā administratīvajā lietā iemaksā, atmaksā un atlīdzina valsts nodevu un iemaksā un atmaksā drošības naudu” 13.punktu valsts nodevu atlīdzina mēneša laikā pēc tiesas vai tiesneša nolēmuma stāšanās spēkā Administratīvā procesa likuma 126.pantā minētajos gadījumos no tās iestādes budžeta līdzekļiem, kura attiecīgajā administratīvajā lietā bijusi pieaicināta atbildētāja pusē.

Tiesa konstatē, ka valsts nodeva 28,46 euro apmērā par pieteikumu par lietas ierosināšanu tiesā ir samaksāta 2014.gada 21.oktobrī (*lietas 8.lapa*). Tā kā pieteicēja pieteikums ir daļēji apmierināts, tad no Latvijas Republikas par labu viņam piespriežama samaksātā valsts nodeva, atlīdzinot to no Aģentūras budžeta līdzekļiem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 246.-251.pantu un 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

daļēji apmierināt /pers.A/ pieteikumu.

Atcelt Nodrošinājuma valsts aģentūras direktora 2014.gada 18.septembra lēmumu Nr.17-3/10688 daļā, kurā /pers.A/ aprēķināti izdevumi par izņemto preču pieņemšanā iesaistītā Aģentūras uzskaites speciālista darba apmaksu 176,72 *euro* apmērā, par pienākumu pieteicējam segt konfiskācijas izdevumus 10,81 *euro* apmērā, par 160 litru šķidruma ar benzīnam raksturīgu smaku glabāšanu laika periodā no 2011.gada 24.janvāra līdz 14.martam 18,45 *euro* apmērā un Transportlīdzekļa pārvietošanas izdevumus norādīti 41,95 *euro* apmērā, ar tā pieņemšanas dienu.

Piespriest no Latvijas Republikas par labu /pers.A/ viņa samaksāto valsts nodevu 28,46 *euro* apmērā, atļūdzinot to no Nodrošinājuma valsts aģentūras budžeta līdzekļiem.

Atstāt spēkā Nodrošinājuma valsts aģentūras direktora 2014.gada 18.septembra lēmumu Nr.17-3/10688 daļā, kurā /pers.A/ aprēķināti izdevumi par Transportlīdzekļa pārvietošanu no Terehovas robežkontroles punkta līdz Balviem 199,77 *euro* apmērā, par 160 litru šķidruma ar benzīnam raksturīgu smaku laika periodā no 2010.gada 24.novembra līdz 2011.gada 23.janvārim glabāšanu 58,1 *euro* apmērā, par Transportlīdzekļa glabāšanu 1309,14 *euro* apmērā un par pieņemšanā izmantoto Aģentūras automašīnu 127,63 *euro* apmērā; par nodošanā izmantoto Aģentūras automašīnu 50,43 *euro* apmērā; pieņemšanā un nodošanā izmantotās Aģentūras automašīnas vadītāja darba alga 27,8 *euro* apmērā un šķidruma ar benzīnam raksturīgu smaku pieņemšanas izdevumi 25,10 *euro* apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rēzeknes tiesu namā.

Tiesnesis

S.Linkevičs